ANUL XIII No. 1760 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 25 Iulie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.6 0 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

Tricolor (Călăraşi) prima victimă a barajului

In toiul discuţiilor pro şi contra, când barajul a devenit subiect de cea mai mare actualitate, pe ecranul federal rulează unul din cele mai dramatice filme şi cari sintetizează desnădejdea unui mic centru sportiv emancipat cu munca de ani de zile a unui grup de entuziaşti.

Este vorba de cazul Tricolor (Ploeşti)—Tricolor (Călăraşi) care, înainte de a fi discutat de Biroul Federal, va forma obiectul unei anchete

Detaliile furnizate de o parte şi de alta nu ne interesează încă. Ataşând prea mare importanţă micilor amănunte, am neglij partea principală, caracteristică în acest caz.

In urmă cu patru, cinci ani, Călăraşi, Silistra, Bazargic, erau oraşe mici cari nu reprezentau nimic din punct de vedere sportiv.

Cine vorbia de sport în aceste centre era neserios iar conducătorii cari sacrificau timp şi bani au fost taxaţi de nebuni. Pionieri, convinşi, aceşti «nebuni» ca Melas dela Silistra, Costoff dela Bazargic, Cârciotoiu dela Călăraşi, n'au putut fi descurajaţi de nimeni şi nimic. Au luptat cu lipsa de mijloace materiale, cu asportivitatea autorităţilor — pe atunci — neînţelegătoare, în sfârşit au dat o luptă crâncenă cu cel mai teribil adversar mentalitatea nesportivă, care în aceste oraşele era un fel de... snobism. A trecut un an, doi, trei şi sportul a câştigat lupta. S'a produs mult aşteptatul reviriment.

Incetul cu încetul a crescut popularitatea footballului, sportivii nu-mai erau nici nebuni, nici neserioşi. primari, prefecţi, profesori, magistraţi militari, s'au apropiat tot mai mult de cauza sportului. Clubiirile s'au înmulţit, utilajul s'a ameliorat, performanţele de asemeni.

Intr'un cuvânt, după ani de muncă sportul şi-a găsit făgaşul în centre unde altădată era necunoscut.

La Călăraşi, unde mişcarea luase o mare amploare, performanţele s'au impus mai mult.

Primul mare succes al călăraşenilor a însemnat dobândirea campionatului Ligei de Sud, prin eforturile echipei «Tricolor».

Perspectivele ascensiunei în Divizia Naţională B., curentase întreg oraşul de pe malul Dunărei. In interval de câteva zile, popularitatea footballului a crescut enorm şi n'a existat factor călăraşeau care să nu fie alături de Tricolor.

In plină ascensiune, acest curent s'a văzut însă nimicit. Stupiditatea regulamentului şi prima care se acordă codaşilor sub forma barajului, a trebuit să-şi arate colţii. Invingătoare pe teren propriu, echipa călăraşeană este învinsă la Ploeşti.

Cum şi în ce împrejurări nu discutăm încă.

Ştim că «dura lex»..., dar nu e admisibil ca o lege să stăvilească progresul, nu e permis ca barajul să ocrotească o echipă care a «ciupit» câteva puncte şi să fie o barieră pentru un campion de ligă, să anihileze avântul unei echipe care a cucerit un titlu — nu fără să dea suficiente probe de vitalitate —să înăbuşe—dând un exemplu detestabil—desvoltarea sportivă a unui centru care a realizat lucruri atât de frumoase şi a reformat o mentalitate angronând o întreagă opinie publică...

Prima victimă a barajului a fost Tricolor (Călăraşi).

In ce măsură poate repara Biroul Federal, nedreptatea unui regulament greşit, vom vedea mai târziu.

Pentru moment, dezolarea sportivilor călăraşeni este un argument destul de puternic pentru desfiinţarea barajului.

LIS

Accidentul lui Camusso a fost rezultatul unui complot?...

La Luchon, în zi de repaos şi în ascultarea protestelor

PARIS, 22. (Prin avion dela corespondentul nostru). — Luchon, zi de repaos în turul Franţei. Majoritatea alergătorilor grăbesc spre spitalul comunal unde între cearceafurile albe Camusso, până ieri mare speranţă a turului, zace inert, cu piciorul în gips.

In jurul patului, Morelli şi Teani singurii italieni rămaşi în cursă care se ţin totuşi cu dinţii de locurile lor, îşi încurajează tovarăşul.

Silvère şi Romain Maes au venit şi dânşii, aducând o imensă cutie de bonboane. Camusso le mulţumeşte surâzător. Suferă mult, asta se vede după vălul pleoapelor, dar nu plânge.

Suferinţa fizică nu contcază pe lângă chinurile lui morale. E în acelaş groaznic hal în care era Magne a doua zi după abandonare.

Se spală rufele

Se spală rufele. Nu numai albiturile alergătorilor şi tricourile lor de schimb, ci se răscolesc toate coşurile cu întâmplări neclare ale acestei probe titanice.

In nici un an nu au survenit atâtea abandonuri şf nu au fost, mai ales, atâtea accidente ca anul acesta.

Dela bietul Cepeda, care era un băiat atât de vorbăreţ la începutul turului şi care nu mai e acum decât o cruce într'un cimitir, nenorocirile se ţin lanţ.

Italienii acuză făţiş pe organizatori de completă dezinteresare. Se pare că au dreptate,

In nici un an nu a fost atâta debandădă ca anul acesta, provocată de marele număr de vehicule care au urmărit pe cicliştl. Se pare că fiecare proaspăt posesor de automobile care voia să-şi petreacă concediul de alungul Franţei a găsit cea mai bună ocazie în acest «tur», rezervat la origine numai cicliştilor.

Şi din cauza lor câte accidente...

Răni, fracturi şi defetism sportiv

Italienii nu se mulţumesc numai cu proteste platonice. Vă voi povesti mai târziu ce s'a întâmplat cu ocazia abandonului lui Camusso.

Până atunci, dacă ne gândim la atâţia cicliştl de seamă la Magne, Daneels, Nevrille, Gestri, care au fost siliţi să abandoneze în urma căzăturitor provocate din ciocnirea cu diferite vehicule, angrenate în urmărirea cursei, dacă ne gândim la clavicula ruptă a lui Bertoni, la fractura bazinului survenită în urma unei groaznice răsturnări lui Vignoli, la atâtea abandonuri, care ar fi putut fi evitate dacă organizatorii ar fi avut grije să înscăuneze dintru început o disciplină a cursei, găsim cu totul justificată acţiunea italienilor.

Ne pare rău pentru simpaticul «papa» Desgrange dar italienii au multă, foarte multă dreptate.

Sărmanul Camusso

Ştiţi cum a abandonat Camusso? In foarte dramatice împrejurări. Ciclistul casei «Bianchi» urmărea de aproape maşina în care se afla directorul ziarului «L'Auto». La mică distanţă în urmă venea grosul plutonului, condus de belgieni, care deşi nu forţau alura, căutau totuşi să nu se depărteze prea mult de «evadaţii» cursei, pentru a-şi putea face finish-ul.

Deodată, o maşină face curba, deacurmezişul şoselei înguste pentru a lua câteva vederi. Maşina jurnalului sonor al casei «Eclair».

Italianul încearcă să ferească, dar observă la dreapta lui spiţele roţilor lui Leducq. Incearcă un salt, dar maşina tocmai atunci vrea să dea înapoi şi italianul, definitiv prins, este asvârlit la câţiva metri distanţă pe pietrişul şoselei.

Şi, rară dovadă de sportivitate, maşina lui Desgrange, prim comisar al cursei dispare subit dela locul nenorocirei.

Canalii, m'aţi sfărâmat!

Acestea au fost primele cuvinte pe care le-a pronunţat Camusso, după ce s'a sculat plin de sânge din praful şoselei.

Maşina generalului Vaccaro a stopat imediat lângă campionul cu piciorul fracturat, l-a îmbarcat şi primul drum a fost o cursă de drăcească viteză până la maşina lui Desgrange care îşi luase o strategică distanţă.

Se spune că a avut loc o convorbire de a căror termeni academia n'ar vrea niciodată să ia cunoştinţă.

Acum italienii simpatizează cu belgienii — diavolii — cum îi numesc ei, şi desigur pe bună dreptate.

O. B.

Eri a fost zi de repaos în turul Franţei

PARIS 23 (Rador). — In Turul ciclist al Franţei, a fost astăzi zi de repauz, concurenţii odihnindu-se la Pau.

Mâine ei vor parcurge etapa dintre localităţile Pau şi Bordeaux, pe distanţa de 224 kilometri.

Paul Chotteau, campion francez de nataţie, specializat pe distanţe mari, intenţionează să parcurgă înnot, distanţa care separă insula Catalina de Santa Monica.

Dat fiindcă această distanţă măsoară nu mai puţin de 75 km., ducerea la bun sfârşit a tentativei ar necesita două zile şi două nopţi.

Fotografia noastră reprezintă pe Paul Chotteau alimentându-se în cursul unei şedinţe de antrenament.

Nu se poate spune că nu are poftă de mâncare.

Precupeţii bazinului cu jeg clorat au înghiţit un prim bobârnac:

Echipele de water-polo refuză să intre în valurile de murdărie dela Lido

De astă dată, este sigur.

Nu ştim încă dacă *«Serviciul sanitar»* a făcut descinderea legală la «Bazinul Lido cu valuri artificiale şi jeg natural».

Este absolut sigur însă că *«Serviciul bunului simţ»* a trecut pe acolo şi a impus primele sancţiuni.

Pentru astă seară, băcanii patroni ai jegului «Lido» anunţaseră o reuniune nocturnă (ca să nu se vadă murdăria!...) în cadrul căreia, echipele A şi B. ale grupării A. S. F. C. urmau să furnizeze un macth de water-polo.

Un prim efect al campaniei noastre

Campania noastră însă, a operat acurateţea necesară. Evident, nu acurateţea apei. Căci la «Lido», jegul nu este curăţat decât când... plouă. O schimbare totală a apei ar necesita prea multă apă şi prea mult clor, pentruca patronii de jeg şi clor să se hotărască la sacrificiul câtorva mii de lei.

Campania noastră, a operat însă o acurateţe morală: a îndepărtat sportivii de lăturile bazinului cu clor, cu jeg şi Azderbani...

Sesizat de destăinuirile noastre în privinţa higienei dela Lido, d. Lucian Pană, conducătorul secţiei nautice a A. S. F. C.-ului, a comunicat Paukerilor că renunţă la matchurile de water-polo de astă seară.

In ofensiva noastră de fixare a «Bazinului Lido» în cadrul de curăţenie pe care-l are, am înscris deci, prima victorie. Sub ochii clorotici, buloucaţi şi îngroziţi ai precupeţilor de jeg din Bul. Brătianu a apărut eri prima dovadă scrisă a coalizării sportivilor bucureşteni cu noi. Cu acţiunea noastră de izolare a bazinului cu lături din Bul. Brătianu. Cu ofensiva noastră împotriva murdăriei negustoreşti, a jegului şi a sportului cu clor şi gargoniere.

«Sistem special de filtrare»

In deruta care a cuprins, precupeţii de lături «Lido» vor încerca desigur o nouă şi penibilă chiorire a sportivilor. Nu vor curăţa apa. Evident! Asta ar însemna o cheltuială pe care «direcţiunea» precupeţilor cu bazin, nu o pot concepe decât o singură dată pe an. La începutul sezonului.

Vor suporta însă risipa câtorva poli pentru afişe cari să anunţe mapamondul că «Bazinul Lido» are un sistem special de filtrare a apei.

Pe tot Bulevardul Brătianu au apărut eri, din panica direcţiunii Bazinului Lido, afişe gălbui (nici măcar afişele nu sânt albe şi curate!...), cari vestesc că pentru... dovedirea curăţeniei dela Lido, d. Focşa stă la dispoziţia oricui.

D. Focşa?

Dar ce, am pretins noi că d. Focşa e murdar? N'a fost vorba la nici un moment de curăţenia maestrului de înnot Focşa. Noi aici, ne-am ocupat de bazin. De apa cu jeg şi cu clor din bazin. Nu de d. Focşa.

Dece atunci, sistemul de a-l ţine pe d. Focşa la dispoziţia celor cari vor să controleze curăţenia dela Lido? Ce e d. Focşa? Bazin? apă?

Să fie prezentate pentru control bazinul şi apa. Nu maestrul de înnot.

Dar Azderbanii au neruşinarea să pretindă că şi bazinul este curat. Căci afişele galbene (ca şi clorul din bazin) depe Bulevardul Brătianu anunţă celor cari au timp să le citească şi tâmpenia să le creadă, că Bazinul Lido are «un sistem special de filtrare a apei».

Un sistem special?

Filtru prin ochii vizitatorilor

Nu numai special. Unic. Un sistem monopolizat de Lido. Căci care alt bazin din Bucureşti, din ţară sau din lume curăţă apa... când plouă şi filtrează jegul prin ochii vizitatorilor?

Niciunul.

Numai Paukerii cu clor, cu jeg şi cu bazin.

Styx

C.C.N. va consulta ligile la întocmirea programului Diviziei Naţionale B

Suntem informaţi că în anul acesta Comisia campionatului naţional va inova sistemul de întocmire al programului Diviziei Naţionale B.

Deoarece anul trecut s'au produs multe complicaţii, se va cere ligilor să sugereze diferite idei, pentru întocmirea programului în seriile respective.

Astfel, Liga de Est a înaintat un proect de program pentru seria V-a.

Afară de alte avantagii programul astfel întocmit, evită concurenţa între diferite matchuri pe care le patronează liga, în marginea campionatului Diviziei Naţionale B.

Concurenţii turului Franţei traversează Sète

Obligativitatea îngrădirei cu sârmă a terenurilor Diviziei Naţionale A

Altă reformă iminentă

Am anunţat că în Consiliul Federal dela 1 August se vor discuta mai multe propuneri pentru modificarea regulamentelor, propuneri cari au fost întocmite de o comisie compusă din d-nii: Luchide, Chiriceanu şi Juga.

Intre alte reforme se preconizează introducerea unui articol în regulament pentru obligativitatea îngrădirei cu sârmă a terenurilor, cari găzduesc partide divizionare.

Obligativitatea aceasta se referă la Divizia Naţională A.

Concomitent cu această propunere există una similară privind Divizia Naţională B.

Arene în vacanţă

Pe sgura terenului Venus cu un culegător de amulete...

Odată cu ultimele matchuri de campionat disputate Duminica trecută, footballul bucureştean şi-a făcut intrarea în scurta dar binemeritata, perioadă de vacanţă.

Până la 10 August, arenele capitalei s'au declarat refractare matchurilor oficiale cât şi întâlnirilor amicale de mare anvergură. Doar câteva grupări cu reşedinţa cunoscută în categoriile inferioare se încăpăţânează să dea de lucru districtului Bucureşti cându-şi rendezvous-uri cu tendinţe războinice pe câteva din arenele de cartier.

Oficial însă, am intrat în vacanţă. Grupările şi-au trimis jucătorii «la refacere» şi singurii cari mai activează în felul lor, sunt conducătorii.

Se întocmesc bugete, se fac bilanţuri inedite (sportivo-financiare), se studiază problemc de transferări şi se construesc scheme de echipe capabile de viitoare şi renconfortante victorii.

E epoca speranţelor. Nu există conducător de grupare care să nu viseze, cu ochii deschişi şi cu zâmbetul pe buze, o echipă alcătuită în imaginaţia lui de sportiv militant, care să-i răspălătească în succese — «serie mare» — priceperea în matrie de construit formaţii invincibile.

Boală de sezon. Sau mai bine zis, boală de mort-sezon footballistic.

Dar să lăsăm, conducătorii să-şi ţeasă neturburaţi visele trandafirii de viitoare isprăvi răsunătoare şi jucătorii să se sbenguească în pace prin diversele proprietăţi din domeniul acvatic ale diverselor localităţi balnearo-climaterice.

Reportajul nostru de azi vă duce prin locurile unde acum o săptămână, două, trei aţi palpitat timp de 90 minute în cursul unui match de football cu toate «condimentele» lui de bătălie sportivă.

Terenuri în vacanţă

Cine nu cunoaşte atmosfera familiară comună arenelor de football? Dacă apelaţi puţin la serviciile memoriei, vă veţi aminti desigur, ritmul în care pulsează viaţa atunci când un match adună câteva mii de oameni în jurul dreptunghiului marcat cu figuri geometrice de var.

D. căpitan nu mai e atent dacă inferiorii în grad îl salută conform regulamentelor cazone, d. procuror nu mai arborează mina preocupată cu care l-a obicinuit profesia şi d. mare negustor discută volubil cu oricine, căutând să îmbine amuzat expresiile comune meseriei sale cu jargonul terenurilor de sport.

Toată lumea îmbracă uniforma entuziasmului sănătos, chiar dacă preferinţele îi dau pentru moment o spoială de adversitate.

O cunoaştem cu toţi, şi apreciem cum se cuvine această atmosferă a terenurilor de football.

Pe un teren de football când nu se joacă

Dar, (există un dar) aţi fost vreo dată pe un teren de football atunci când nu se joacă? Aţi avut curiozitatea să constataţi cum se prezintă o arenă în repaoz?

Noi am găsit interesantă o asemenea expediţie şi eri, disdedimineaţă, am pornit să surprindem atmosfera arenelor bucureştene, acum, în gura vacanţei.

Arena Venus şi un om care oftează

Dela «Gazeta Sporturilor» până la arena din splaiul Independenţei, tramvaiul 14 şi autobuzul 3 te duc rapid şi eftin.

(Citiţi continuare în pag. 2-a)